

ZOFKA KVEDER-^{DE} METROVIO'
SPISATELJICA
— ZAGREB, ^{Sanctorum} 6
23

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
24, 36, 5

Ljubljana, 2. / II. 1920 ⁵

Draga gospa Marina!

Mea culpa, mea maxima culpa! - Bila
sem prejšnji mesec v Šibljani in Vas nisem
obiskala! - Ampak, vrnite mi, Šibljana,
t. j. Šibljancem, t. j. prouzgavar literati,
so nopravili na me tako zadušljivo, separa-
tistično in ožkosrčno utis, da sem kar pobeg-
nila! Prišla sem v petek zvečer in sem midri-
ca ostala do ponedeljka zvečer, pa sem jo že v so-
boto zvečer pobrala nazaj. Vse prijke, zabar-
lja: čez Beograd, čez Zagreb, hoci nekaj po-
sebnega, slovenskega in ne vidi pet ped' pred
nosom, ne vidi kako nas je malo med
Italijani ali Nemci, če nas pustita Beog-
rad in Zagreb na cedlu. -

Pri šventnerji sem kupovala knjige. "Ali
ni nič slovenskega, originalnega igalo?"
"Nič, kaj naši pisatelji ne pišejo," pravi
šventnerica. "Kaj pa ne?" spravi me.

„Kto nas na brbi tako potiskujejo!“ - mi
odgovori! - Ošla sem na pusto in bogojavilo
soprogu, da pride v zvečer doma. To je bil zgod-
nja kavgla pri prepolini časi. - V nedeljo
sem hotela k Tomu, da sem ostala v E. -

Pršla sem na materin grob in da malo
vidim svoje korenine. Ljudi ljudje so postali.
„Oni su ko ribe“, mi je rekel moj pobra-
tan brbi, ki je čisto v Ljubljani. „Uho.
čeni su i hladni.“ - Pa je res. A pred njim
se najbrj niti ne upajo tako strahovito
zabavljati, če je brbi in Hrvat, kakor
so zabavljali pred mano.

Čampak samer ne pišem radi tega. -
„jugosl. žena“ je izdela. Proti so tako
opromni, abonentie nje, da nima nimalo
daje vlačit pretežno karo. Da pa dvedeseti
abonentie ne bodo izpeli klade in da tudi
Tiskarna ne izpeli 100 - ali 150 Tisov
kron za nje in za nje, smo sklenili, da
izdamo sklanah jugoslovanolik žer
v formi knjige. Knjige bi trebalo deti.

čim prej v Tisk, da izide koncem novembra.
Toda bi, da bi bilo tudi korenine zastopane.
Prvim Vas zato, da mi napišete kalinu
kratko črtico iz življenja našega ljudstva,
ki je ostalo pod italijanskim jarmom. Saj
brbi je sami vedeli kako in kaj. Čampak
kratko mora biti in pisano tako, da bodo
tudi blyhingi in Slov. razumeli. Ne mnogo opi-
sov. Saj tam ne moram objasnjivati. -

Postojite mi prvim to drugi teden, tako
da dam 15. T. m. že lahko v Tisk. -

Kelo bi vam bila hvaležna, če bi mi pisa-
li uakone: Ljudnik Poljanec, Kristine in
Marije Kmetov. Morda najdeti v kalini
stani „Korenine“ kalino lepo perunice at
Marie II. Prvilo bi Vas, da mi jo prepisete
in pošljete z opazko: Izšla Toga in Toga leta
v „Korenine“, prvem slov. ženskem časopisu,
mi je izhajal v Trstu v l. ... do l. ...

Jaz sem že mislila, da bom „svoj javni
rad“ definitivno pustila pri miru, čampak
vidite, nekaj me prime, pa spet postanem

veduo na drugo sigo.

Carpa, prosim Vas odgovorite mi
koliko magvie kuali!

Prat lepo in prisrino Vas pozdravje

Vasa

stara Zofia

13. Spomnila sem se, da imam vladinik 10-15
letnikov "Epitj: zvon" in "Kovana" pa sem
iz njih pobrala nekoliko krunic od Marie II.
Nantue, vide itd. Et Vas potrebnim terj
samu citis. - Zapomnite: Ikor listro da,
svakrat da.

